

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **Ing. M. J.**
zastoupen Mgr. Annou Vlčkovou, advokátkou
sídlem Žižkova 2, 741 01 Nový Jičín

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2025, o invalidním důchodu,
takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2025, **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci k rukám Mgr. Anny Vlčkové, advokátky, náhradu nákladů řízení ve výši 16 535 Kč, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 6. 11. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná odňala žalobci od 8. 12. 2024 invalidní důchod. Podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 29. 10. 2024 totiž míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 25 %. Žalobce tak již není invalidní dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal námitky, které žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 26. 2. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

4. Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím a navrhoval, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
5. Žalobce má za to, že se posuzující lékařka mylila, jestliže stanovila jako rozhodující příčinu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“ nebo „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Posuzující lékařka taktéž stanovila, že za tohoto stavu se procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu §3 a 4 citované vyhlášky nemění.
6. Žalobce zdůrazňuje, že jeho zdravotní stav se nijak nezlepšil, naopak, došlo dokonce k jeho zhoršení. K jeho původní diagnóze, adenokarcinom dolního rekta – pokročilý nález (T3 N1 M0) se po chemoterapii a následné operaci (full-thickness excision) přidaly a staly se závažnějšími ještě další obtíže. Došlo u něj k výrazným změnám sliznice rekta s fibrotizací stěny, žalobce je medikován kvůli nespavosti, zhoršuje se jeho nesoustředěnost, únik stolice. Žalobce je i nadále v intenzivním sledování chirurgické a onkologické ambulance (CT, MR).
7. Žalobce se domnívá, že mu nemůže být kladeno k tíži, že se snaží o své společenské uplatnění nalezením vhodného zaměstnání. Je třeba říct, že práce v oboru logistiky neodpovídá jeho dosaženému vzdělání a odbornosti, když žalobce je VŠ vzdělán ve zcela jiném oboru (VŠB – technolog) v němž však za stávající situace již nemůže pracovat. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce má zcela nepochybně významný negativní vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, a proto použití §4 vyhlášky č. 359/2009 Sb., není možné. Tíže postižení je podle žalobce posudkově podhodnocena, když s ohledem na výše uvedené mělo být jako rozhodující příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanoveno zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s dolní hranicí taxace nejméně ve výši 35% poklesu pracovní schopnosti.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve vyjádření k žalobě vedla, že má za to, že skutečnosti indikující invaliditu (ve smyslu zákonné úpravy) tu prokázány nebyly. Roli tu hrají samozřejmě vždy doklady podložené poruchy (viz § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění), ne tudíž pouhé subjektivní pocity a holá prohlášení. Kvalifikaci zkonstatovaného stěžejního postižení na stávající úrovni lehké formy (v intencích kapitoly II oddílu A bodu 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity) posudková lékařka Institutu přitom uspokojivě ozřejmila. Závěr o adaptaci žalobce na zdravotní postižení opírající se o fakt výkonu pracovní činnosti v rozsahu plného pracovního úvazku nelze jistě bez dalšího označit za nelogický či sebemeně nepatřičný. Ustanovení § 4 odst. 1 řečené vyhlášky (tj. možnost

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

snížení dolní hranice procentního rozpětí pro mizivý vliv dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na pracovní uplatnění) pak aplikováno zde zcela evidentně vůbec nebylo.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

9. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
10. Žalobce byl uznán v roce 2023 invalidním pro invaliditu prvního stupně.
11. Při kontrolní lékařské prohlídce lékař IPZS Nový Jičín posoudil zdravotní stav žalobce a vydal posudek ze dne 29. 10. 2024 se závěrem, že žalobce již není invalidní. Pokles pracovní schopnosti žalobce hodnotil lékař dle kapitoly II., oddílu A, položky 1b přílohy k vyhláске o posuzování invalidity, ve výši 25 %.
12. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím rozhodla, že žalobci odnímá invalidní důchod od 8. 12. 2024. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil námitkami a namítal, že přetrvává snížení jeho pracovní schopnosti o 35 %.
13. Pro účely námitkového řízení nechala žalovaná vypracovat posudek o invaliditě ze dne 20. 1. 2025 se závěrem, že žalobce již není invalidní. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., oddílu A, položce 1b přílohy k vyhláске o posuzování invalidity. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 25 %. K datu posouzení v prvním stupni řízení a ke dni vydání napadeného rozhodnutí lékař námitkového řízení konstatuje, že nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly ke změně prvoinstančního posudkového závěru. Lékař v prvním stupni vycházel ze správného použití posudkových kritérií; zdravotní stav i stupeň invalidity byl posouzen v souladu se zákonem. Posudkový lékař v námitkovém řízení hodnotil stav žalobce shodně s lékařem v I. stupni řízení.
14. Na základě posudku o invaliditě ze dne 20. 1. 2025 vydala žalovaná dne 26. 2. 2025 žalobou napadené rozhodnutí, proti kterému žalobce brojí žalobou.
15. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „posudek PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 5. 9. 2025 ve složení předsedy komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti interního lékařství a tajemnice. Žalobce byl na jednání přítomen.
16. PK MPSV měla k dispozici dosavadní posudkovou dokumentaci IPZS, zdravotní dokumentaci ošetřující praktické lékařky a další lékařské zprávy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Popsala žalobní námitky žalobce, pracovní anamnézu žalobce. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobce. Na straně 3-4 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.
17. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je adenoca rekta – velmi nízko u svěračů, dolní dyspeptický syndrom, jako následek

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

onkologické terapie adenokarcinomu rekta – YpT0M0, ycT2N0M0, 15 mm od svěrače, stav po neoadjuvantní RT + konkominantní chemoterapii březnu a dubnu 2022 s regresí tumoru. Posudková komise došla k odlišnému závěru oproti lékařům ve správním řízení, a to s ohledem na nové onkologické vyšetření a zhodnocení stavu onkologem.

18. PK MPSV po prostudování lékařských nálezů konstatovala, že postižení je nutné hodnotit podle kapitoly II. oddílu A, položky 1c přílohy k vyhlášce pro posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti žalobce činil 35 %.
19. Posudková komise klade důraz na nežádoucí a dlouhodobé závažné funkční postižení v důsledku dlouhodobé terapie (RT, CHT, operace), výkon některých denních aktivit omezen.
20. PK MPSV uzavřela, že zdravotní stav žalobce odpovídá prvnímu stupni invalidity. Invalidita prvního stupně u žalobce trvá bez přerušení; platnost posudku trvale.

V. Jednání soudu

21. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 27. 11. 2025 za účasti žalobce, jeho zástupkyně a zástupkyně žalované. Zástupkyně žalobce odkázala na svá dosavadní podání a uvedla, že měla za to, že napadené rozhodnutí by mělo být zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení. V rámci dokazování krajský soud provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 5. 9. 2025. Následně dal krajský soud prostor účastníkům k závěrečným řečem a postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
23. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.

24. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
25. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
26. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí týkající se invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s obdobím, kdy byla dávka původně přiznána, ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy odnímaná či snižovaná dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné*

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

právní posouzení věci“. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).

27. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze 5. 9. 2025, jímž soud provedl důkaz při ústním jednání dne 27. 11. 2025. Krajský soud vyhodnotil posudek ze shora uvedených hledisek, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
28. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byl lékař se specializací interní lékařství). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry sice stručně, ale náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudku zpracovaného v námitkovém řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost důvody pro tuto odlišnost.
29. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře z oboru interního lékařství.
30. Již výše bylo nastíněno, že krajský soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Je třeba dále zdůraznit, že posouzení pořaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37).
31. Krajský soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Posudková komise dospěla k odlišnému závěru proti posudku lékaře IPZS ze dne 29. 10. 2024 a proti posudku vypracovaného v námitkovém řízení ze dne 20. 1. 2025. PK MPSV vycházela především z lékařského nálezu ze dne 19. 5. 2025 – oddělení klinické onkologie, a právě z tohoto onkologického nálezu dospěla posudková komise k závěru, že postižení žalobce lze zařadit do kapitoly II, oddílu B, položky 1c přílohy k vyhlášce pro posuzování invalidity. PK MPSV přezkoumatelným způsobem vysvětlila, že zdravotní stav žalobce se nijak nezlepšil, naopak

došlo k jeho zhoršení. Přidaly se další závažnější obtíže. U žalobce došlo k výrazným změnám sliznice rektu s fibrotizací stěny, je léčen pro nespavost, zhoršuje se jeho soustředěnost, dochází k úniku stolice. Kvalita jeho života je omezena také častou a bolestivou defekací s nutností dlouhé přítomnosti na WC a společensky netolerovatelným odchodem plynů. Všechny tyto obtíže dle PK MPSV žalobce výrazně omezují jak v pracovním, tak v osobním životě, v žádném případě nelze dovozovat, že by se žalobce na tento stav dokonce adaptoval. PK MPSV shledala, že žalobce je invalidní v prvním stupni, a procentní poklesu jeho pracovní schopnosti činí 35 %. Posudková komise přesvědčivě vysvětlila, proč se jedná o invaliditu prvního stupně.

32. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce tak krajský soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 5. 9. 2025. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 5. 9. 2025 za stěžejní důkaz o tom, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity. Žalobce byl jednání PK MPSV přítomen, ta navíc vycházela z nového onkologického nálezu, jehož závěry však přesahují do doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Dle krajského soudu tak PK MPSV přesvědčivě vysvětlila, že u žalobce nelze shledat zlepšení zdravotního stavu.
33. Napadené rozhodnutí proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud vyšel ze závěrů posudkové komise MPSV a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Žalovaná v napadeném rozhodnutí neshledala žalobce invalidním. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 5. 9. 2025, podle něhož u žalobce trvá invalidita prvního stupně bez přerušení.
35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci měl plný úspěch žalobce, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud v souladu s vyčíslením náhrady nákladů řízení, které zástupkyně žalobce doložila zdejšímu soudu, shledal, že náklady představují v projednávané věci odměnu právního zastoupení žalobce, spočívající v odměně za tři úkony právní služby dle § 9 odst. 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), v celkové výši 13 860 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, účast u jednání dne 27. 11. 2025); dále paušální náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby v celkové výši 1 350 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Dále náhradu za promeškaný čas v rozsahu čtyř půlhodin, výše náhrady činí dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., 150 Kč za každou započatou půlhodinu, tedy 600 Kč (§ 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu] a náhradě

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

cestovních výdajů osobním automobilem registrační značky X o kombinované spotřebě 4,6 l/100 km (motorové nafty) z Nového Jičína do Ostravy a zpět (celkem 98 km) po zaokrouhlení ve výši 725 Kč v souladu s § 13 odst. 5 advokátního tarifu a vyhláškou č. 475/2024 Sb., (5,8 x 98 + 4,6 x 34,7 x 0,98). Zástupkyně žalobce není plátcem DPH. Celková výše odměny za zastupování žalobce advokátkou činí 16 535 Kč.

36. Žalovaná je tedy povinna žalobci na nákladech řízení nahradit částku 16 535 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.). Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možností žalované. Neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27. listopadu 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně